

Deviatnik k sviatku Nepoškvrneného počatia Panny Márie

(29. november - 7. december)

1. deň - Plná milosti

Vstúpme do chudobného domu v Nazarete: je to dom našich najkrajších spomienok, je to dom našich počiatkov, je to dom, kde Mária povedala svoje rozhodné „áno“ pre všetkých: „áno“, ktoré pretrhlo reťaz našich „nie“ a otvorilo Bohu cestu, aby prišiel k nám. Znova si vypočujem rozprávanie o tomto nádhernom „áno“ a nechajme ho vstúpiť do nášho srdca, aby sa stalo aj naším „áno“.

Z Evanjelia podľa Lukáša (1, 26-38)

V šiestom mesiaci poslal Boh anjela Gabriela do galilejského mesta, ktoré sa volá Nazaret, k panne zasnúbenej mužovi z rodu Dávidovho, menom Jozefovi. A meno panny bolo Mária. Anjel prišiel k nej a povedal: "Zdravas, milosti plná, Pán s tebou." Ona sa nad jeho slovami zarazila a rozmyšľala, čo znamená takýto pozdrav. Anjel jej povedal: "Neboj sa, Mária, našla si milosť u Boha. Počneš a porodíš syna a dáš mu meno Ježiš. On bude veľký a bude sa volať synom Najvyššieho. Pán Boh mu dá trón jeho otca Dávida, naveky bude kraľovať nad Jakubovým rodom a jeho kráľovstvu nebude konca." Mária povedala anjelovi: "Ako sa to stane, keď ja muža nepoznám?" Anjel jej odpovedal: "Duch Svätý zostúpi na teba a moc Najvyššieho ťa zatieni. A preto aj dieťa bude sa volať svätým, bude to Boží Syn. Aj Alžbeta, tvoja príbuzná, počala syna v starobe. Už je v šiestom mesiaci. A hovorili o nej, že je neplodná! Lebo Bohu nič nie je nemožné." Mária povedala: "Hľa, služobnica Pána, nech sa mi stane podľa tvojho slova." Anjel potom od nej odišiel.

Mária, Žena rozhodného „áno“, zo všetkých ciest sveta prichádzame k tebe a prinášame si v srdci živú nostalgiu po tvári: po tvári Matky. Ty si Matka. Tvoje pokorné „áno“ dané Bohu urobilo tvoj dom Domom Večnosti, a nám navždy dalo Brata s menom Emanuel, „Boh s nami“! Mária, vypros nám, aby aj v nás rástlo srdce dieťaťa, ktoré sa s dôverou drží ruky svojho Boha, aby sa vrhlo do jeho náručia, ktoré uhasí každý strach a zaplaví nás pokojom. Ó, Mária, nauč nás tvojmu „áno“.

Anjel Pána zvestoval Panne Márii...

Predsavzatie: Vráť sa k tvojmu „životnému áno“ a poďakuj Bohu za všetko, čo ti „stonásobne“ zaň dal. Nech tvoje dnešné „áno“ výzvam od Boha a blížnych sú ochotné a radostné.

2. deň - Plná dôvery

Mária a Jozef, ako každý snúbenecký pár, snívajú o svojej budúcnosti. Ale zo snov svojho života nevytlačili Boha: vzývali ho, hľadali ho, čakali ho s priezračnou dôverou. A Boh vstúpil do snov ich života so svojím Božským snom: sen Boha sa stal plánom života pre Máriu a Jozefa. To by sa malo stať v živote každého: dôvera sa stane naozaj hudbou, ktorá nás naučí spievať životom Bohu slávu a urobí nás šťastnými.

Z Evanjelia podľa Matúša (1,18-25)

S narodením Ježiša Krista to bolo takto: Jeho matka Mária bola zasnúbená s Jozefom: Ale skôr, ako by boli začali spolu bývať, ukázalo sa, že počala z Ducha Svätého. Jozef, jej manžel, bol človek spravodlivý a nechcel ju vystaviť potupe, preto ju zamýšľal potajomky prepustiť. Ako o tom uvažoval, zjavil sa mu vo sne Pánov anjel a povedal: "Jozef, syn Dávidov, neboj sa prijať Máriu, svoju manželku, lebo to, čo sa v nej počalo, je z Ducha Svätého. Porodí syna a dáš mu meno Ježiš, lebo on vyslobodí svoj ľud z hriechov." To všetko sa stalo, aby sa splnilo, čo Pán povedal ústami proroka: "Hľa, panna počne a porodí syna a dajú mu meno Emanuel," čo v preklade znamená: Boh s nami. Keď sa Jozef prebudil, urobil, ako mu prikázal Pánov anjel, a prijal svoju manželku. Ale nepoznal ju, kým neporodila syna; a dal mu meno Ježiš.

Mária, so srdcom plným dôvery chceme kráčať, dokonca bežať po cestách Lásky, ale egoizmus zaťažuje naše kroky. Chceme spievať hymnus radosti, ale poznáme len zopár slov... Veď nás, Mária, po Božích cestách, poznačených tvojimi poslušnými šľapajami a tichými šľapajami Jozefa. Mária a Jozef, prihovárajte sa nám, ale aj mladým dnešnej doby, oslobodzujte nás od smutného života bez ideálov, oslobodte nás od prázdnej existencie bez cieľa a neschopnosti snívať o budúcnosti naplnenej našu angažovanosťou sa pre dobro.

Anjel Pána zvestoval Panne Márii...

Predsavzatie: Nájdi si čas zamyslieť sa nad svojimi túžbami a plánmi: tými krátkodobými ale aj tými „dlhšími“ a úprimne hľadaj odpoveď, či si sa pri nich s otvoreným srdcom pýtala aj na názor Pána. Nenechaj sa dnes zaskočiť neočakávanými situáciami ale hľadaj v nich Božie znamenia.

3. deň - Plná pokory

V Betleheme sa udialo neuveriteľné: Všemohúci sa stal malým, Večný vstúpil do námah našich dní, nekonečne Šťastný sa stal blízkym nám, ktorí sme stratili radosť. Betlehem je dom radosti, pretože tam je Boh. Ale ak by sme zobrali Boha, Betlehem by sa znovu stal iba chudobnou a biednou stajňou: nikdy na to nezabudnime!

Z Evanjelia podľa Lukáša (2,1-14)

V tých dňoch vyšiel rozkaz od cisára Augusta vykonať súpis ľudu po celom svete. Tento prvý súpis sa konal, keď Sýriu spravoval Kvirínus. A všetci šli dať sa zapísať, každý do svojho mesta. Vybral sa aj Jozef z galilejského mesta Nazaret do Judey, do Dávidovho mesta, ktoré sa volá Betlehem lebo pochádzal z Dávidovho domu a rodu, aby sa dal zapísať s Máriou, svojou manželkou, ktorá bola v po žehnanom stave. Kým tam boli, nadišiel jej čas pôrodu. I porodila

svojho prvorodeného syna, zavinula ho do plienok a uložila do jasiel, lebo pre nich nebolo miesta v hostinci. V tom istom kraji boli pastieri, ktorí v noci bdeli a strážili svoje stádo. Tu zastal pri nich Pánov anjel a ožiarila ich Pánova sláva. Zmocnil sa ich veľký strach, ale anjel im povedal: "Nebojte sa. Zvestujem vám veľkú radosť, ktorá bude patriť všetkým ľuďom: Dnes sa vám v Dávidovom meste narodil Spasiteľ Kristus Pán. A toto vám bude znamením: Nájdete dieťaťko zavinuté do plienok a uložené v jasiach." A hneď sa k anjelovi pripojilo množstvo nebeských zástupov, zvelebovali Boha a hovorili: "Sláva Bohu na výsostiach a na zemi pokoj ľuďom dobrej vôle."

Pane, zatiaľ čo čas premáha všetky nádeje, Ty ostávaš jedinou Nádejou. Zatiaľ čo bohatstvo stále viac odhaľuje svoju nestálu a neuspokojujúcu tvár, Ty znova prekvapuješ svojimi neslýchaným návrhom chudoby v Betleheme. Pane, narodený v Betleheme, meste našej chudoby, dnes sa postavíme veľa Márie, aby sme ťa kontemplovali jej pohľadom, aby sme konečne mohli zakúsiť šťastie s Tebou, Chudobným z Betlehema, si Jediným, ktorý ešte dokáže vykúziť úsmev na našej tvári.

Anjel Pána zvestoval Panne Márii...

Predsavzatie: Chudoba nás robí dedičmi večných dobier. Nájdí si čas zamyslieť sa nad tvojou chudobou: chudobou materiálnou ale aj chudobou v tom po čom túžiš. Skús sa dnes s niekým ochotne podeliť, nezáleží či to budú veci materiálne, čas, záujem, schopnosti ponúknuté v službe...

4. deň - Plná viery

Boh, keď vstúpil do nášho sveta, priamo zakúsil náš egoizmus a našu aroganciu. Len čo sa narodil, musel sa vydať na cestu vyhnanstva a zakúšať nepohodlie utečenca a neistotu migrantov. Tým nás uistil, že v každej situácii je Boh prítomný. A kde je Boh, srdce je slobodné aj keby nám založili reťaze na ruky a nohy.

Z Evanjelia podľa Matúša (2,13-15)

Po ich odchode sa Jozefovi vo sne zjavil Pánov anjel a povedal: "Vstaň, vezmi so sebou dieťa i jeho matku, ujdí do Egypta a zostaň tam, kým ti nedám vedieť, lebo Herodes bude hľadať dieťa, aby ho zmárnil." On vstal, vzal za noci dieťa i jeho matku a odišiel do Egypta. Tam zostal až do Herodesovej smrti, aby sa splnilo, čo povedal Pán ústami proroka: "Z Egypta som povolal svojho syna."

Mária, Jozef, vidím vás chudobných a bezbranných na namáhavej ceste z Betlehema do ďalekého Egypta. Azda ste sa pýtali „prečo?“ Prečo Všemohúci uteká pred biednou mocou svetského mocnára? Naučili ste sa na vlastnej koži, že Boh je mierny, že Boh víťazí znášajúc utrpenie: ale jeho víťazstvo je isté. Totiž kde je dnes Herodes? Kde sú dnes mnohí tyrani, ktorí si mysleli že držia v rukách históriu? Všetci zmizli ako ranná hmla. Mária, Jozef, prihovárajte sa za nás, aby sme vás nasledovali na ceste viery, ktorá sa nepýta Boha, ale ho nasleduje s odvahou, pokorou a nádejou.

Anjel Pána zvestoval Panne Márii...

Predsavzatie: Dnes si nájdí čas pomaly a uvedomene sa pomodliť Vyznanie viery, a prosieť Pána, aby rozmnožil tvoju vieru.

5. deň - Plná nádeje

Boh nie je projekt, ktorý môžeme držať v hrsti s istotou, že ho nikdy nestratíme. Boh je Láska a láska nás stále presahuje: je potrebné predovšetkým každý deň urobiť krok v ústrety Láске, každý deň vykročiť smerom k nej, ináč sa vzdiali a zmizne za naším horizontom. Mária a Jozef zakúsili tú prenikavú bolesť, keď nemali Ježiša medzi sebou, hneď sa stali neúnavnými hľadajúcimi Boha a keď ho našli pochopili, že Boh musí byť hľadaný každý deň.

Z Evanjelia podľa Lukáša (2,41-52)

Jeho rodičia chodievali každý rok do Jeruzalema na veľkonočné sviatky. Keď mal dvanásť rokov, tiež išli, ako bývalo na sviatky zvykom. A keď sa dni slávností skončili a oni sa vracali domov, zostal chlapec Ježiš v Jeruzaleme, čo jeho rodičia nezbadali. Nazdávali sa, že je v sprievode. Prešli deň cesty a hľadali ho medzi príbuznými a známymi. No nenašli. Vrátili sa teda do Jeruzalema a tam ho hľadali. Po troch dňoch ho našli v chráme. Sedel medzi učiteľmi, počúval ich a kládol im otázky. Všetci, čo ho počuli, žasli nad jeho rozumnosťou a odpoveďami. Keď ho zazreli, stĺpli od údivu a Matka mu povedala: "Syn môj, čo si nám to urobil? Pozri, tvoj otec i ja sme ťa s bolesťou hľadali!" On im odpovedal: "Prečo ste ma hľadali? Nevedeli ste, že mám byť tam, kde ide o môjho Otca?" Ale oni nepochopili slovo, ktoré im hovoril. Potom sa s nimi vrátil do Nazareta a bol im poslušný. A jeho matka zachovávala všetky slová vo svojom srdci. A Ježiš sa vzrástol v múdrosti, veku a v obľube u Boha i u ľudí.

Mária, Jozef! Akú mučivú bolesť zakúšalo vaše srdce, keď ste zistili, že Ježiš nebol viac medzi vami: že sa vzdialil, vybral sa inou cestou. Bez váhania ste sa zhodli: „Treba hľadať Ježiša, treba ho nájsť, nemôžeme bez neho žiť.“ Cesty Jeruzalema videli vaše ustarostené tváre, videli vaše odhodlanie hľadať Ježiša kdekoľvek by šiel. Takto musíme robiť aj my. Každý deň sme pozvané znovu povedať „áno“ našej viere, každý deň sme povolané obnoviť našu príslušnosť Ježišovi, každý deň sme pozvané hľadať Ježiša a neunaviť sa v tomto našom hľadaní.

Anjel Pána zvestoval Panne Márii...

Predsavzatie: Dnes budem hľadať Ježiša v bratoch a sestrách, ktoré stretnem; v rozhodnutiach, ktorým sa musím podriaďiť; v neočakávaných situáciách, ktoré prekrížia moje plány... Jeho hlas budem počúvať v Jeho Slove; v prosbách bližných; v hlase vlastného svedomia...

6. deň - Plná starostlivosti

Počas svadobnej oslavy chýbalo víno. Čo to znamená? Znamená to, že teraz, alebo neskôr prídu momenty, v ktorých sa radosť vytratí zo srdca, nuda a všednosť ukáže svoju šedú tvár a nám sa bude zdať, že všetko sa nečakane zmenilo. Je možné začať odznova? Je možné nadviazať pretrhnutú niť na klobku nášho života? Mária nemá pochybnosť: zasiahne, prosí, prednesie nepríjemnú situáciu pred Ježišom bez prehnaných nárokov, ale s úpenlivou pokorou, ktorá otvorí cestu Bohu a spraví ho znovu blízkym. A tak sa voda premení na víno.

Z Evanjelia podľa Jána (2,1-11)

Na tretí deň bola v Káne Galilejskej svadba. Bola tam aj Ježišova matka. Na svadbu pozvali aj Ježiša a jeho učeníkov. Keď sa minulo víno, povedala Ježišovi jeho matka: "Nemajú vína." Ježiš jej odpovedal: "Čo mňa a teba do toho, žena? Ešte neprišla moja hodina." Jeho matka povedala obsluhujúcim: "Urobte všetko, čo vám povie!" Stálo tam šesť kamenných nádob na vodu, ktoré slúžili na očisťovanie, ako bolo zvykom u Židov, každá na dve až tri miery. Ježiš im povedal: "Naplnite nádoby vodou!" A naplnili ich až po okraj. Potom im povedal: "Teraz načrite a zaneste starejšiemu!" A oni zanesli. Keď starejší ochutnal vodu premenenú na víno - on nevedel, skade je, ale obsluhujúci, čo načierali vodu, to vedeli -, zavolať si ženícha a vravel mu: "Každý človek podáva najprv dobré víno a horšie až potom, keď si hostia upili. Ty si zachoval dobré víno až doteraz." Toto urobil Ježiš v Káne Galilejskej ako prvé zo znamení a zjavil svoju slávu. A jeho učeníci uverili v neho.

Mária, ty si zachránila radosť novomanželov. Oni predstavujú každú rodinu, ktorá sa nečakane ocitne v tme a nevidí obrysy budúcnosti. Mária, ty si ukázala cestu ako vyjsť zo smútku a nájsť radosť z prebývania spolu. „Urobte všetko, čo vám povie!“ – toto je tajomstvo, to je východisko, to je „spínač“ ktorý znovu zažne svetlo. Mária, nauč nás počúvať Ježiša s jednoduchosťou a poddajnosťou tvojho srdca stále otvoreného na Jeho svetlo.

Anjel Pána zvestoval Panne Márii...

Predsavzatie: Prednes Ježišovi v modlitbe rodiny, ktoré strácajú svetlo, radosť a vieru; nakoľko sa ti dá, podpor túto tvoju modlitbu obetou, pôstom, konkrétnym dobrým skutkom...

7. deň - Plná lásky

Ježiš pred tým, než zanechal svet, chcel nám dať dar: dar svojej prítomnosti, svojej blízkosti, dar svojej Lásky, ktorá sa stane Chlebom našej existencii chudobnej na lásku. Počas poslednej večeri povedal: „Toto je moje Telo. Toto je moja krv.“ Mária bola pravdepodobne prítomná v úadí sály a zakúšala chvenie, keď počula Ježišove slová: to Telo je aj jej telom, tá Krv je aj jej krvou. Mária je prítomná pri každej Eucharistii: jej materstvo siaha až k oltáru aby sa vložila do obety spolu s Kristom.

Z Evanjelia podľa Matúša (26, 26-29)

Pri večeri vzal Ježiš chlieb a dobrorečil, lámal ho a dával učeníkom, hovoriac: "Vezmite a jedzte: toto je moje telo." Potom vzal kalich, vzdával vďaky a dal im ho, hovoriac: "Pite z neho všetci: toto je moja krv novej zmluvy, ktorá sa vylieva za všetkých na odpustenie hriechov. Hovorím vám: Odteraz už nebudem piť z tohoto plodu viniča až do dňa, keď ho budem piť s vami nový v kráľovstve svojho Otca.

Ó Mária, Kolíska veľkého Tajomstva! V tvojom čistom lone sa udialo najviac nemysliteľná ale aj najviac nevyhnutná skutočnosť: Boh v Tebe sa stal Dieťaťom a zdieľal cestu nášho ľudského dobrodružstva. Tvoja história, Mária, je prepletení s históriou Krista, dokonca je prepletená s históriou každého jedného z nás. Keď pristupujeme k Eucharistii, nemôžeme zabudnúť, že toto Telo sa narodilo z tvojho lona; nemôžeme zabudnúť, že táto Krv vyliata z lásky je darom tvojej lásky Matky. Pomôž nám, Mária, aby v našich očiach žiarilo prikázanie lásky. Tak uskutočníme eucharistickú túžbu Ježiša: „Toto robte na moju pamiatku.“

Anjel Pána zvestoval Panne Márii...

Predsavzatie: Eucharistia z nás robí jedno telo. Zvoľ si konkrétny skutok, ktorým prispeješ dnes k budovaniu „jedného tela“ v tvojej komunite. Nech tvoje konanie podporí modlitba pred Eucharistickým Kristom.

8. deň - Plná bolesti

V hodine kríža, ako sa to často stáva, všetci ujdú. Kríž je skúškou Lásky a kto nevie milovať, ujde. Mária ostala pri Ježišom kríži, pretože verila, že kríž nie je prehrou Boha ale začiatkom jeho víťazstva. Kríž je láska Boha zaštepená do histórie našej zloby, aby ju uzdravila a zachránila všemohúcnosťou odpustenia. Mária stála pri kríži a jej láska Matky sa spájala s láskou a obetou jej Syna: gesto, ktoré nebude môcť byť nikdy popreté.

Z Evanjelia podľa Jána (19, 25-30)

Pri Ježišom kríži stála jeho Matka, sestra jeho matky, Mária Kleopasova, a Mária Magdaléna. Keď Ježiš uzrel matku a pri nej učeníka, ktorého miloval, povedal matke: "Žena, hľa, tvoj syn!" Potom povedal učeníkovi: "Hľa, tvoja matka!" A od tej hodiny si ju učeník vzal k sebe. Potom Ježiš vo vedomí, že je už všetko dokonané, povedal, aby sa splnilo Písmo: "Žízniť." Bola tam nádoba plná octu. Nastokli teda na yzop špongiu naplnenú octom a podali mu ju k ústam. Keď Ježiš okúsil ocot, povedal: "Je dokonané." Naklonil hlavu a odovzdal ducha.

Matka, ty si poznala bolesť, ale premohla si ju svojou láskou. Nasledovala si šľapaje Ježiša Krista a nezastavila si sa ani keď si videla, že smerujú ku krížu. Ty si uverila v lásku Boha, ty si uverila, že dobro, aj keď ukrižované, zvíťazí a vstane z mŕtvych. Zober nás za ruku a ved' nás po cestách Evanjelia, aby každá naša bolesť mohla

*zakvitnúť nádejou, aby sme s malými a chudobnými celej zeme mohli spievať
Magnifikat v očakávaní veľkého nebeského sviatku.*

Anjel Pána zvestoval Panne Márii...

Predsavzatie: Urob skutok lásky voči tomu, kto prežíva bolesť: poteš zarmúteného, nasýť hladného, všimni si nepovšimnutého, navštív chorého, prihovor sa k žobrákovi, nezabudni na opusteného...

9. deň - Plná radosti

Apoštolí vo Večeradle boli hrstou pšeničných zrn určených pre rozsiahle polia sveta: všetko sa zdalo nepomerné. Ale Apoštolí očakávali toho, ktorý nemožné urobí možným: očakávali Ducha Svätého, ktorého Ježiš prisľúbil. A očakávali s Máriou. Prítomnosť Márie im dodávala dôveru, krotila rivalitu, vychovávala ich k živej a trpezlivej viere. Prišiel Duch Svätý! A Evanjelium sa začalo rozlievať do sveta. Začalo sa s hrstou pšeničných zrn, s vojskom chudobných mužov bez zbraní, bez peňazí. A napriek tomu sa uskutočnil zázrak a stále sa môže uskutočňovať.

Zo Skutkov apoštolov (2,1-4)

Keď prišiel deň Turíc, boli všetci vedno na tom istom mieste. Tu sa náhle strhol hukot z neba, ako keď sa ženie prudký vietor, a naplnil celý dom, v ktorom boli. I zjavili sa im akoby ohnivé jazyky, ktoré sa rozdelili, a na každom z nich spočinul jeden. Všetkých naplnil Duch Svätý a začali hovoriť inými jazykmi; ako im Duch dával hovoriť.

Mária, ty si videla apoštolov vyjsť z Večeradla so srdcom plným radosti, s horiacou túžbou rozprávať všetkým o láske Boha, ktorá bola zasadená ako Kríž v tvrdej zeme sveta.

Mária, ty si počula prvé zvolania radosti: „Kristus vstal z mŕtvych!“ A tvoje materské srdce zajasalo a rozšírilo sa pre nové horizonty materstva. Ty od dňa Turíc, modliac sa kráčaš po cestách sveta, kde apoštolí neúnavne ohlasujú Evanjelium.

Mária, potrebujeme vieru počiatkov. Zaveď nás do Večeradla pokory a chudoby, aby sme svoje srdcia mohli otvoriť pre vanutie Ducha a potom nanovo vykročiť ako misionári tajomstva jedinej radosti, ktorá existuje: Krista, tvojho Syna.

Anjel Pána zvestoval Panne Márii...

Predsavzatie: „Ovocie Ducha je láska, radosť, pokoj, zhovievavosť, láskavosť, dobrota, vernosť, miernosť, zdržanlivosť.“ (Gal 5, 22-23) Dnes si vyber jedo z ovocia Ducha a usiluj sa vedome ho žiť v okolnostiach dňa.

pripravila S. Caritas

<https://www.skolskesestryosf.rehola.sk/nase-modlitby/-/blogs/novena-pred-sviatkom-neposkvrnene-ho-pocatia-panny-marie>